

iblunde, saaledes som man jo maa gjøre ved en Statskat, der er knyttet til aldeles lovbestemte Betingelser, uden at der er taget Hensyn til, om ikke disse maa sees i det enkelte Tilfælde, opveies af andre Momenter i den modsatte Retning. Grunden til, at jeg ikke bestomindre holder paa Indkomsskatten, er den, at jeg i fuld Overeensstemmelse med det ærede 7de Medlem for 1ste Kred. (David), forlængst er kommen til den Overbeviisning, at det overhovedet ikke er muligt at lægge nogenjomhelst Skat saaledes, at man ikke i Retfærdighedens Navn kan reise Indvendinger imod den; man er derfor henviist til at see paa Skattelovens praktiske Side, og der, siger jeg, har Indkomsskatten det Fortrin fremfor de andre Skatter, — et Fortrin, der netop gjør den skillet til at være en Supplementskat for de andre Skatter — at den ikke er bunden til lovbestemte Kriterier, men kun tager Indkomsten der, hvor den findes, og hvor man ellers ikke kunde faae fat paa den, og endelig, at den byder Midler for den enkelte Beskattede til at kunne værgе sig ligeoverfor en ubillig og uretfærdig Ansættelse. — Naar endelig det samme ærede Medlem (Seisen) har sagt, at han nærede Frygt for at gaae ind paa en Indkomsskat, der ikke var paabudt paa en almindelig bestemt Foranledning, idet han frygtede for igjennem denne at give Næring til alle de Fordringer, der fremkomme om Forandringer i de bestaaende Skattnormer, saa siger jeg, at jeg accurat er af den modsatte Mening. Jeg er fuldkommen overbevist om, at en Indkomsskat vil være en yderst gavnlig Modvægt imod overdrevne Fordringer om Reductioner i de andre Skattnormer, der have det Fortrin, at de ere gamle og tilsvante og have saa at sige gnavet sig ind i Livet og udjævnet sig til at passe efter Forholdene. — jeg siger, det er en overmaade gavnlig Modvægt, naar man veed, at det, man slyder bort paa den ene Side, maa komme igjen paa den anden Side, og der mangler heller ikke i Forhandlingerne i det andet Thing Bidnesbyrd om, at man har et fuldkommen aabent Die for, at det vil blive Folgen af Reductioner i de ældre Skatter. Men paa den anden Side kan og vil jeg ikke nægte, at Indkomsskatten ogsaa er et beqvemt og

nødvendigt Middel til at fjerne de Dele af vor bestaaende Skattelovgivning, som af Alle erkjendes for at være ubillige og at trænge til Reformation; thi det forekommer mig at være klart, at, selv om man vil forbeholde sig en forøget Brændeviinsbeskatning og en Afgift paa Tobak til dermed at udjævne Omreguleringen af andre Toldsatser, saa vil dog en Omordning af adskillige andre Skatter, saaledes f. Ex. af Retsgebyrerne, muligens ogsaa af Bygningsafgiften, ikke kunne skee, ialfald ikke i noget betydeligt Omfang, uden at det gaar ud over Statens Indtægter, som saa maae skaffes tilveie ad anden Veie, og i saa Henseende troer jeg, at Indkomsskatten vil, naar den benyttes med Forstand, frembyde et haade beqvemt og hensigtsmæssigt Middel til at erstatte den Afgang, som igjennem saadanne Reformer nødvendigtvis maa indtræde for Statskassen.

Jeg gjentager derfor til Slutning til det ærede Thing min indstændige Begjæring om at ville hjælpe mig til at gjøre Forsøget og at ville bidrage Sit til, at vi endelig engang komme ud over Discussionernes Stadium og komme ind paa en Tilstand, hvor vi virkelig ere istand til at kunne høste en Erfaring om, hvorledes vi bedst skulle indrette det, der dog er og bliver mundgaeligt. Og jeg erklærer, at jeg Intet skal have imod, naar man ikke vil gjøre det altfor stærkt, at gaae ind paa en Begrænsning af den Tid, i hvilken Loven skal have Liv og Virksomhed.

David: Det gjør mig ondt, at jeg igjen maa tage Ordet, baade fordi det, som jeg har at bemærke, let kan synes at indeholde en Dyposition imod den høitærede Finantsminister, hvem jeg dog paa ingen Maade vil angribe for Andet end, at han ikke selv holder saa stærkt fast paa sig og sit eget Forslag, som jeg gjør, og fordi jeg beklager, at jeg derved maa see vil gjøre længere Krav paa mine Collegers Opmærksomhed, end det kan synes, at jeg har Ret til, efterat jeg allerede igaar har udtalt mig ikke ganske kort om den foresiggende Sag. Jeg anseer imidlertid denne Sag for at være saa vigtig, at jeg ikke kan tilbageholde nogle eller endeel Bemærkninger endnu.

Jeg skal begynde med at gjentage, hvad